

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

navrhovatele: **LEPŠÍ SEVER**,
jednající volebním zmocněncem M. P.,
bytem „X“,

a

účastníků řízení: 1) **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
2) **Česká strana sociálně demokratická**,
sídlem Hybernská 1033/7, 110 00 Praha 1,

o návrhu na zrušení registrace kandidátní listiny České strany sociálně demokratické pro volby do Zastupitelstva Ústeckého kraje konané ve dnech 2. a 3. října 2020,

takto:

I. Návrh se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Návrhem doručeným soudu dne 14. 8. 2020 se navrhovatel podle § 52 odst. 1 zákona č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“) ve spojení s § 89 odst. 1 písm. c) a odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů domáhal zrušení registrace kandidátní listiny České strany sociálně demokratické (dále jen „ČSSD“) pro volby do Zastupitelstva Ústeckého kraje (dále jen „zastupitelstvo“) konané ve dnech 2. a 3. října 2020, která byla provedena rozhodnutím Krajského úřadu Ústeckého kraje (dále jen „volební orgán“) ze dne 14. 8. 2020, č. j. KUUK/125109/2020/Pa.

Návrh

2. V návrhu navrhovatel předeslal, že jakožto volební koalice politického hnutí ProMOST (dále jen „ProMOST“) a politického hnutí ÚSTECKÉ FÓRUM OBČANŮ (dále jen „ÚFO“) kandiduje v předmětných volbách do zastupitelstva. Konstatoval, že až do 27. 7.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

2020 šlo o trojkoalici zahrnující též ČSSD, na jejíž kandidátní listině bylo 35 členů ČSSD z celkových 60 kandidátů. O uzavření této koalice jednala zmíněná hnutí s krajským předsednictvem ČSSD od léta 2019, avšak ještě týden před uplynutím lhůty pro podání kandidátních listin nebylo zřejmé, zda ČSSD koaliční kandidátní listinu schválí. Vzhledem k tomu, že každá politická strana může kandidovat jen na jedné kandidátní listině, po překvapivém oznámení ČSSD ze dne 27. 7. 2020, že podala samostatnou kandidátní listinu, byly podle navrhovatele subjekty účastníci se koalice LEPŠÍ SEVER nuceny se rozhodnout, že se voleb zúčastní dvoukoalice ProMOST a ÚFO a že všichni členové ČSSD kandidující za navrhovatele přeruší své členství. Navrhovatel podotkl, že i kdyby chtěla původní trojkoalice podat svou kandidátní listinu k registraci u volebního orgánu dříve než ČSSD, bránil tomu fakt, že předseda ČSSD nechtěl a nemohl podepsat dvě kandidátní listiny do stejných voleb. Navrhovatel poukázal na to, že finanční ztráty plynoucí z přípravy propagace původní trojkoalice i nemožnost realizovat tento projekt poškodily ProMOST a ÚFO ve volné soutěži politických stran.

3. Podle navrhovatele volební orgán registrací kandidátní listiny ČSSD jednal v rozporu s čl. 5 ve spojení s čl. 1 Ústavy České republiky a v rozporu se zákonem č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o politických stranách“). Tímto postupem volebního orgánu došlo k zásahu do základního práva politických hnutí ProMOST a ÚFO svobodně se sdružovat do koalic, které mají právo zúčastňovat se voleb, jež jsou v České republice založeny na účtě k právům a svobodám člověka a občana a svobodné a volné soutěži politických stran. Navrhovatel měl za to, že volební orgán byl povinen registraci ČSSD odmítnout, neboť její kandidátní listina vznikla v rozporu s právem. S odkazem na § 6 odst. 2 zákona o politických stranách, upravujícím závaznost stanov, navrhovatel upozornil na čl. 9 odst. 1 Stanov ČSSD, podle něhož se jednání jejích orgánů řídí stanovami a v jejich rámci vnitřními předpisy, mezi které patří Řád přípravy na volby do zastupitelstev krajů schválený na zasedání předsednictva ČSSD dne 25. 10. 2019 (dále jen „volební řád“). Podle navrhovatele ČSSD při sestavování své kandidátní listiny nedodržela § 2 odst. 2 a § 11 odst. 2 a 4, § 12 odst. 1, § 19 odst. 5 a 7 a § 18a volebního řádu, neboť dokumentace od jednotlivých kandidátů nebyla předložena do konce ledna 2020, krajské předsednictvo již v lednu 2020 schválilo jako lídra kandidátní listiny Mgr. M. K. a toto usnesení nebylo nikdy zrušeno, tudíž v červenci 2020 nemohla být splněna podmínka nebezpečí z prodlení, že nebude určen lídr, nezbytná k tomu, aby grémium ČSSD zvolilo lídrem MUDr. J. K. Navrhovatel dále poznamenal, že grémium ČSSD jednalo při sestavování kandidátní listiny mimo svou pravomoc, neboť bylo oprávněno toliko upravovat schválenou kandidátní listinu, kdy proces sestavování a schvalování těchto listin končí na úrovni krajů.
4. Kandidátní listina ČSSD tak podle navrhovatele není platná, zatímco trojkoaliční kandidátní listina LEPŠÍ SEVER byla sestavena v souladu se Stanovami ČSSD i volebním řádem. Navrhovatel následně popsal postup zpracování kandidátní listiny LEPŠÍ SEVER jednotlivými orgány ČSSD a zdůraznil, že předseda ČSSD, kterému volební řád nepřiznává žádné pravomoci, dne 23. 7. 2020 předložil grémiu ČSSD bez projednání na úrovni jakéhokoli orgánu ČSSD návrh kandidátní listiny, kterou následně volební orgán zaregistroval. Navrhovatel podotkl, že mu není známo, kdo a za jakých okolností tuto kandidátní listinu sestavil, nicméně jistě ji nenavrhlo, nesestavilo a neprojednalo k tomu kompetentní Krajské předsednictvo ČSSD Ústeckého kraje, ani jiný orgán ČSSD. Podle navrhovatele nelze § 19 odst. 7 volebního řádu, který zmocňuje grémium k úpravám schválené kandidátní listiny, interpretovat tak, že by grémium bylo oprávněno vytvořit a

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T

navrhnout nikým neschválenou kandidátní listinu, resp. že by předmětné ustanovení měnilo či rušilo zvláštní ustanovení § 18a volebního řádu, podle kterého jediným orgánem oprávněným navrhnout ke schválení koaliční kandidátní listinu je krajské předsednictvo ČSSD.

5. Navrhovatel shrnul, že kandidátní listina ČSSD vznikla v rozporu s čl. 9 odst. 1 jejích stanov a v rozporu s volebním řádem, neboť vznikla bez návrhu Krajského předsednictva ČSSD Ústeckého kraje jako jediného orgánu oprávněného sestavit návrh kandidátní listiny a právní jednání grémia i předsedy ČSSD spočívající v sestavení, schválení, podepsání a předložení kandidátní listiny k registraci je *contra legem*, a tudíž neplatné. Vzhledem k tomu, že každá politická strana může ve volbách do krajských zastupitelstev předložit k registraci jen jednu kandidátní listinu, nastala situace, kdy ČSSD nemůže kandidovat jako člen trojkoalice na kandidátní listině LEPŠÍ SEVER, ačkoli na této listině je 35 jejích členů z celkových 60 kandidátů a šlo o kandidátní listinu vzniklou v souladu se Stanovami ČSSD a volebním řádem. Podle navrhovatele tak jednání ČSSD a registrace její kandidátní listiny volebním orgánem porušuje volnou a svobodnou soutěž politických stran a je v hrubém rozporu s demokratickými principy. Navrhovatel konstatoval, že jednání ČSSD a volebního orgánu nemůže požívat právní a soudní ochrany a z důvodu dodržení volné soutěže politických stran působících na principech demokracie a účtě k právům (čl. 1 Ústavy České republiky) je nutno registraci kandidátní listiny ČSSD zrušit. Podle navrhovatele byl porušen i čl. 3 Listiny základních práv a svobod, neboť předmětné jednání volebního orgánu mající původ v jednání ČSSD způsobilo voličům újmu na jejich základních právech, tj. na aktivním volebním právu členů, příznivců a kandidátů hnutí ProMOST a UFO volit původní trojkoalici zahrnující ČSSD a na pasivním volebním právu kandidátů – členů ČSSD kandidovat na koaliční kandidátní listině LEPŠÍ SEVER.

Vyjádření účastníků řízení

6. Volební orgán ve svém vyjádření k návrhu uvedl, že postupoval v souladu s § 22 volebního zákona, posoudil náležitosti kandidátní listiny ČSSD podle § 21 téhož zákona a na základě tohoto posouzení vydal dne 14. 8. 2020 rozhodnutí o registraci. Volební orgán zdůraznil, že postup při sestavování kandidátní listiny není předmětem jejího přezkoumání před rozhodnutím o její registraci. Navrhl, aby soud návrh zamítl.
7. ČSSD ve svém vyjádření předně označila návrh za předčasný, neboť byl podán dříve, než volební zmocněnec navrhovatele převzal písemné vyhotovení rozhodnutí o registraci kandidátní listiny ČSSD; k tomu odkázala na nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 668/04. Dále konstatovala, že role volebního orgánu v procesu registrace kandidátních listin je významně limitována kogentní právní úpravou, která restriktivně omezuje možnosti postupu volebního orgánu, jenž podle § 22 odst. 3 volebního zákona může buď provést registraci kandidátní listiny splňující zákonné náležitosti, nebo kandidátní listinu odmítnout. Podle ČSSD by byl jakýkoli jiný postup v rozporu s čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky, resp. čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. K tomu odkázala na nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 14/96 a IV. ÚS 275/96, na usnesení Krajského soudu v Brně sp. zn. 29 A 83/2010 a 31 Ca 161/2006 a na usnesení Nejvyššího správního soudu sp. zn. Vol 11/2004. Z této judikatury ČSSD zdůraznila, že volební orgán toliko přezkoumává formální náležitosti podané přihlášky a v případě, že splňuje náležitosti stanovené volebním zákonem, musí bez dalšího (bez jakékoli diskrece) vydat rozhodnutí o registraci. Dodala, že soud v řízení podle § 89 odst. 1 písm. c) a odst. 4 s. ř. s. vychází pouze

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T

ze skutkových zjištění vztahujících se k náležitostem kandidátní listiny podle volebního zákona a k ničemu jinému nepřihlíží. ČSSD trvala na tom, že její kandidátní listina splňuje veškeré náležitosti vyžadované volebním zákonem, a proto ji volební orgán po právu registroval. V návrhu uvedená tvrzení navrhovatele o porušení jejich stanov a dalších vnitřních předpisů při tvorbě a schvalování kandidátní listiny ČSSD odmítla jako nepravdivá, zavádějící a nepodložená. Podotkla, že její kandidátní listina, kterou volební orgán registroval, je výsledkem její svobodné vůle, což je verifikováno podpisem jejího volebního zmocněnce a předsedy, zatímco kandidátní listina koalice LEPŠÍ SEVER nebyla v žádné její podobě schválena předsednictvem ČSSD ani podepsána jejím předsedou. Podle ČSSD jsou otázky nastolené navrhovatelem v registračním řízení zcela nepřipadné, neboť míjejí jeho charakter a podstatu. S odkazem na nálezy Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 4025/16 ČSSD uvedla, že orgánům veřejné moci nepřísluší hodnotit vnitřní rozhodování politické strany o tom, kdo za ni bude kandidovat, a poznamenala, že navrhovatel netvrdil ani neprokázal jakékoli porušení volebního zákona na úseku náležitostí kandidátní listiny. Podle ČSSD by se měl navrhovatel spíše soustředit na svobodnou soutěž volebních stran v rámci předmětných voleb. Závěrem ČSSD navrhla, aby soud návrh odmítl jako předčasný, nebo zamítl jako nedůvodný.

Replika navrhovatele k vyjádření účastníků

8. V replice ze dne 24. 8. 2020 navrhovatel odmítl argumentaci ČSSD o předčasnosti návrhu, přičemž s odkazem na nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 668/04 zdůraznil, že měl před podáním návrhu možnost se seznámit s celým textem rozhodnutí volebního orgánu, které již bylo neměnné a závazné, a že rozhodování o zachování lhůty k podání návrhu nesmí být formalistické a musí zachovávat právo na soudní ochranu. Navrhovatel připustil, že volební orgán nemůže přezkoumávat jiné aspekty kandidátní listiny, než které přímo vyžaduje zákon, a splňuje-li kandidátní listina tyto náležitosti, nemůže její registraci odmítnout. Připomněl však, že zákonodárce nepřiznal věcnou aktivní legitimaci k podání návrhu jen tomu subjektu, jehož kandidátní listinu volební orgán neregistroval. Pokud by měl být prostor pro návrh na zrušení registrace kandidátní listiny věcně zúžen tak, že by další politické subjekty mohly napadat pouze nedostatky kandidátní listiny uvedené v § 21 volebního zákona, zákonodárce by tím podle navrhovatele sděloval, že právo těchto subjektů podat návrh zůstalo zcela prázdné, neboť tyto subjekty nemají žádnou efektivní možnost napadat formální nesprávnost údajů, které nemohou znát. Tím by došlo k porušení jejich legitimního očekávání. Podle navrhovatele se proto ústavní konformita registračního procesu nemůže dotýkat pouze formální správnosti kandidátních listin, nýbrž i souladu postupu s čl. 1 odst. 1 a čl. 5 Ústavy České republiky.
9. Navrhovatel se ztotožnil s argumentací ČSSD směřem k ústavní podstatě demokratického volebního práva, nicméně dodal, že takovou argumentaci by neměl používat ten, kdo principy demokratického právního státu fakticky popírá do té míry, že jako kandidátní listinu ČSSD předložil listinu vytvořenou pouze jejím předsedou a dalšími osobami mimo ČSSD, kteří k sestavení nemají žádnou pravomoc. Navrhovatel zopakoval, že tato kandidátní listina vznikla *contra legem*, v rozporu s čl. 5 Ústavy České republiky a takovému právnímu jednání se nemůže dostat soudní ochrany. K odkazům ČSSD na judikaturu navrhovatel poznamenal, že volební orgán skutečně v okamžiku vydání

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T

rozhodnutí o registraci nemá k dispozici žádné podklady, které by umožňovaly posoudit něco jiného než formální náležitosti kandidátní listiny, nicméně soud je již povinen zabývat se legalitou a ústavní konformitou celého procesu, jehož pomyslným vrcholem je rozhodnutí o registraci kandidátní listiny. Nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 4025/16, podle kterého orgánům veřejné moci nepřísluší hodnotit vnitřní rozhodování politické strany o tom, kdo za ni bude kandidovat, označil navrhovatel za mimořádně nepřiléhavý a skutkově zcela odlišný. Poznamenal, že v tomto případě k žádnému rozhodování politické strany nedošlo, resp. příslušný orgán ČSSD rozhodl o lídrovi kandidátní listiny Mgr. M. K., schválil koaliční projekt a koaliční smlouvu, přičemž tato rozhodnutí nikdy nebyla zrušena. Navrhovatel zdůraznil, že se nedomáhá zasahování do vnitřního rozhodování politické strany, nýbrž nápravy protiprávního jednání jejího předsedy, který v rozporu s čl. 5 Ústavy České republiky bez rozhodnutí politické strany předložil volebnímu orgánu k registraci kandidátní listinu sestavenou rovněž v rozporu s čl. 5 a čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky, a tím zasáhl do legitimního očekávání navrhovatele.

10. Podle navrhovatele musí soud odlišit právní jednání politické strany (včetně procesu rozhodování a vnitřních pravidel) na straně jedné a protiprávní jednání předsedy politické strany, které musí být posuzováno podle pravidel soukromého práva. Navrhovatel proto tvrdil, že předseda ČSSD jednal v rozporu s projevenou vůlí této politické strany, tedy neplatně. K tomu navrhovatel odkázal na nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 4025/16, podle kterého je politická strana osobou soukromého práva a jedná podle zásad čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod. Doplnil, že úprava soukromého práva, zejména § 1 odst. 2, § 2 odst. 1, § 6 a § 547 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), vylučuje, aby se protiprávnímu jednání dostalo soudní ochrany. Ke skutkovým tvrzením ČSSD v odstavci 34 jejího vyjádření navrhovatel poznamenal, že nejsou podložena žádnými důkazními návrhy. Navrhovatel uzavřel, že mu nejde o to vyřadit konkurenta z politického boje.

Posouzení věci soudem

11. Podle § 52 odst. 1 volebního zákona platí, že proti rozhodnutí o odmítnutí kandidátní listiny, škrtnutí kandidáta na kandidátní listině a proti rozhodnutí o provedení registrace pro volby do zastupitelstva kraje se může politická strana, politické hnutí a koalice, která podala kandidátní listinu v kraji, a u škrtnutí kandidáta i tento kandidát, do 2 dnů od doručení rozhodnutí domáhat ochrany u soudu podle zvláštního právního předpisu. Tímto zvláštním právním předpisem je soudní řád správní, který v § 89 odst. 1 písm. c) stanoví, že soudní ochrany se lze domáhat ve věcech, v nichž správní orgán podle zvláštních zákonů registroval kandidátní listinu nebo přihlášku k registraci. Z odstavce 4 téhož ustanovení vyplývá, že návrhem podle odstavce 1 písm. c) se může politická strana, nezávislý kandidát, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, které podalo kandidátní listinu, domáhat vydání rozhodnutí o zrušení registrace kandidátní listiny jiné politické strany, nezávislého kandidáta, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, nebo zrušení registrace přihlášky jiného kandidáta. Účastníky jsou navrhovatel, správní orgán, který provedl registraci, (tedy volební orgán – Krajský úřad Ústeckého kraje) a ten, o jehož registraci se jedná, (tj. ČSSD).
12. Na tomto místě soud připomíná, že navrhovatel LEPŠÍ SEVER je volební stranou, která nemá právní subjektivitu, a jedinou osobou, která je oprávněna za navrhovatele jednat, je

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T

volební zmocněnec. Soud nicméně akceptoval i všechna podání podepsaná statutárními orgány obou politických hnutí (ProMOST a ÚFO), která utvořila volební koalici LEPŠÍ SEVER, neboť opačný přístup by byl přepjatým formalismem a vedl by k odepření přístupu k soudu.

13. Před vlastním meritorním projednáním podaného návrhu se soud nejprve zabýval tím, zda nejsou dány nějaké překážky, které by mu bránily o předmětném návrhu věcně rozhodnout. Dospěl přitom k závěru, že žádné takové překážky nejsou dány, neboť návrh byl podán u věcně a místně příslušného soudu, v zákonem stanovené lhůtě a navrhovatel je volební stranou (koalicí, resp. sdružením politických hnutí), která podala kandidátní listinu pro předmětné volby do Zastupitelstva Ústeckého kraje, tudíž je k podání návrhu aktivně legitimován.
14. Soud nesdílí názor ČSSD o předčasnosti návrhu, ani jí prezentovaný výklad nálezu Ústavního soudu ze dne 25. 10. 2004, sp. zn. I. ÚS 668/04, dostupného na nalus.usoud.cz. V tomto nálezu Ústavní soud vyslovil, že „[v]olební proces včetně přípravy voleb představuje mimořádně složitý soubor vzájemně provázaných fází a úkonů. Proto je namístě, že zákonodárce využil při koncipování právní úpravy volebního procesu takové instituty, které mají vyloučit pochybnost, průtahy, obstrukce apod. Mezi ně patří i institut doručování vyvěšením na úřední desce, stanovení přesných lhůt pro jednání subjektů a rozhodování relevantních orgánů nebo nepřípustnost kasační stížnosti ve volebních věcech. **Důraz na přesnost však nemůže dát průchod přepjatému lpění na omezujících formálních podmínkách, zejména nesmí být vyloučena možnost subjektů účinně se domáhat ochrany svých subjektivních práv.** Ke specifikům volebního zákona patří i úprava fikce doručení rozhodnutí s paralelním zasláním účastníkovi. Je zřejmé, že takové rozhodnutí je vyhotoveno, pro rozhodující orgán je závazné, a je adresováno účastníkům. Funkcí fikce doručení je zábrana před vznikem možných potíží s nabytím právní moci. Přitom **bez ohledu na právní moc je zřejmé, že takové rozhodnutí již orgán, který je vydal, nemůže sám o sobě změnit.** Toto zjištění dává účastníkovi možnost formulovat proti rozhodnutí svoje námitky a tyto námitky řádně uplatňovat. Dobu podání námitek, formalizovaných do opravného prostředku, je zákonodárce oprávněn limitovat. Lze tak učinit určením lhůty pro podání jeho návrhu. V posuzovaném případě zákonodárce omezil dobu podání návrhu lhůtou „do dvou dnů“ od doručení rozhodnutí. Ve spojení s fikcí doručení skončí tato lhůta uplynutím druhého dne po skončení třetího dne ode dne vyvěšení. Lze tedy ústavně konformně lhůtu pro podání návrhu k přezkumu rozhodnutí podle volebního zákona interpretovat tak, že okamžik fiktivního doručení (třetí den od vyvěšení) je důležitý pro výpočet konce objektivní lhůty pro podání návrhu, nikoliv však pro její počátek. To ve svém důsledku znamená, že účastník řízení podle volebního zákona má možnost domáhat se ochrany v časovém intervalu od doručení rozhodnutí zasláním až do dvou dnů po třetím dnu ode dne vyvěšení. Formalistický výklad, který zaujal krajský soud, tedy, že návrh bylo možné podat nejdříve až po nastoupení fikce doručení, ve svých důsledcích vedl k omezení stěžovatelčina práva obrátit se na soud s návrh na přezkoumání rozhodnutí orgánu veřejné správy, přičemž v posuzované věci by mohlo dojít případně k omezení i jejího práva zakotveného v čl. 22 Listiny. Ústavní soud připomíná význam tohoto ustanovení, podle něhož zákonná úprava všech politických práv a svobod a její interpretace a aplikace musí umožňovat a ochraňovat svobodnou soutěž politických sil“ (pozn. důraz doplněn zdejší soudem).
15. Z citovaného nálezu podle názoru zdejšího soudu nevyplývá, že by návrh na zrušení registrace kandidátní listiny podaný před jejím doručením navrhovateli musel být za všech okolností návrhem předčasným. Za rozlišovací kritérium pro určení předčasnosti návrhu

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T

považuje soud to, zda měl navrhovatel v době jeho podání k dispozici konečnou (nezměnitelnou) podobu rozhodnutí o registraci kandidátní listiny, jejíž zrušení se návrhem domáhá, či nikoli. Jak totiž plyne z citovaného nálezu, zjištění, že volební orgán již nemůže své rozhodnutí o registraci kandidátní listiny změnit, dává navrhovateli možnost formulovat své námitky a řádně je uplatňovat. V takovém případě pak rozhodně nelze navrhovateli odepřít přístup k soudu tím, že by soud jeho návrh odmítl jako předčasný.

16. Soud proto shrnuje, že podal-li navrhovatel návrh na zrušení registrace kandidátní listiny podle § 89 odst. 1 písm. c) a odst. 4 s. ř. s. poté, kdy mu bylo doručeno rozhodnutí o registraci této kandidátní listiny, nebo poté, kdy bylo toto rozhodnutí vyvěšeno na úřední desce volebního orgánu a navrhovatel měl možnost se s ním řádně seznámit, nelze takový návrh odmítnout pro předčasnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
17. V projednávané věci bylo rozhodnutí volebního orgánu ze dne 14. 8. 2020, č. j. KUUK/125109/2020/Pa, jímž došlo k registraci kandidátní listiny ČSSD pro předmětné volby, zveřejněno na úřední desce volebního orgánu dne 14. 8. 2020. Téhož dne podal navrhovatel návrh na zrušení registrace této kandidátní listiny a zmíněné rozhodnutí o registraci, vytištěné z elektronické úřední desky volebního orgánu, k tomuto návrhu připojil jako přílohu. Podle názoru soudu je tedy zcela zjevné, že navrhovatel měl možnost se s tímto rozhodnutím řádně seznámit před podáním návrhu a adekvátně formulovat i své námitky, což znamená, že jeho návrh nelze považovat za předčasný. Je přitom naprosto irelevantní, kdy bylo zmíněné rozhodnutí navrhovateli doručeno. Jakýkoli jiný závěr by znamenal odepření přístupu k soudu a porušení práva navrhovatele na soudní ochranu, což soud pokládá v demokratickém právním státě za nepřipustné. Podle názoru soudu tudíž nic nebránilo věcnému posouzení podaného návrhu.
18. Podle § 22 odst. 3 volebního zákona platí, že *„[k]rajský úřad ve lhůtě od 50 do 48 dnů přede dnem voleb do zastupitelstva kraje rozhodne*
a) o registraci bezvadné kandidátní listiny a seznam zaregistrovaných kandidátních listin zašle starostům všech obcí na území kraje nejpozději 48 dnů přede dnem voleb,
b) o odmítnutí kandidátní listiny, jestliže není podána v souladu s § 20 nebo kandidátní listina neobsahuje náležitosti podle § 21 a nápravy nelze dosáhnout postupem podle odstavců 1 a 2.“
19. Soud má za to, že z citovaného ustanovení jednoznačně vyplývá, že volební orgán posuzuje výhradně to, zda byla kandidátní listina podána v souladu s § 20 volebního zákona a zda obsahuje náležitosti podle § 21 téhož zákona. Na základě výsledků tohoto posouzení a zvážení, zda lze případně dosáhnout nápravy podle § 22 odst. 1 a 2 volebního zákona, pak volební orgán buď shledá kandidátní listinu bezvadnou a rozhodne o její registraci, nebo kandidátní listinu odmítne. Jinou možnost postupu mu citované ustanovení nedává.
20. V této souvislosti soud upozorňuje na konstantní judikaturu soudů rozhodujících ve správním soudnictví, která se vytvořila ve vztahu k registraci kandidátních listin pro obecní volby. Krajský soud v Brně v usnesení ze dne 14. 9. 2006, č. j. 31 Ca 161/2006-43, dostupném na www.nssoud.cz, vyslovil, že *„[r]egistrační úřad v procesu projednání a registrace kandidátních listin podle § 23 odst. 3 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, rozhoduje bez možnosti diskrece a musí registrovat kandidátní listinu, jsou-li splněny zákonné podmínky (§ 21 nebo § 22 cit. zákona). Soud v řízení podle § 89 odst. 1 písm. c) a odst. 4 s. ř. s. vychází pouze ze skutkových zjištění*

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T

vztahujících se k náležitostem kandidátní listiny.“ V usnesení ze dne 10. 9. 2010, č. j. 29 A 83/2010-18, publ. pod č. 2171/2011 Sb. NSS, dostupném na www.nssoud.cz, Krajský soud v Brně doplnil, že „[r]egistrační úřad je oprávněn odmítnout kandidátní listinu sdružení nezávislých kandidátů toliko v případě nesplnění zákonných náležitostí kandidátní listiny, resp. v případě, že kandidátní listina nebyla podána v souladu se zákonem stanovenou procedurou (§ 21 až § 23 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí). V opačném případě je povinen registraci kandidátní listiny provést.“ Podobně též zdejší soud v usnesení ze dne 10. 9. 2014, č. j. 40 A 9/2014-30, dostupném na www.nssoud.cz, shledal, že „[r]ole registračního úřadu v procesu registrace kandidátních listin volebních stran sdružení nezávislých kandidátů ve volbách do obecních zastupitelstev je významně limitována kogentní právní úpravou, která restriktivně omezuje možnosti postupu registračního úřadu. Podle citovaného ustanovení § 23 odst. 3 zákona o volbách do zastupitelstev obcí (nenastane-li situace předpokládaná v § 23 odst. 2 téhož zákona) registrační úřad může po přezkoumání kandidátních listin toliko provést registraci kandidátní listiny splňující zákonné náležitosti, nebo odmítnout kandidátní listinu (pouze však v případě, že ta není podána v souladu se zákonem nebo neobsahuje zákonné náležitosti, popř. v případě, že politická strana nebo politické hnutí je součástí více volebních stran pro volby do téhož zastupitelstva obce). Zákon o volbách explicitně nestanoví, že by mezi označené důvody pro odmítnutí kandidátní listiny volební strany sdružení nezávislých kandidátů patřila i podobnost názvu s jinou volební stranou. Jinými slovy, registrační úřad může odmítnout registraci kandidátní listiny sdružení nezávislých kandidátů pouze za zákonem stanovených důvodů, mezi které patří nesplnění zákonných náležitostí kandidátní listiny, resp. její nepodání v souladu se zákonem stanovenou procedurou. Ze shora citovaného ustanovení § 23 odst. 3 zákona o volbách tedy vyplývá, že registrační úřad musí bez možnosti jakékoli diskrece registrovat kandidátní listiny, jsou-li jinak splněny zákonné podmínky.“ Vzhledem k obdobnosti právní úpravy pak zdejší soud považuje tuto judikaturu za relevantní a plně použitelnou i v projednávané věci.

21. Lze tedy shrnout, že judikatura vyjadřuje jednotný právní názor, že volební orgán je oprávněn odmítnout registraci kandidátní listiny toliko v případě nesplnění zákonných náležitostí kandidátní listiny, resp. v případě, že kandidátní listina nebyla podána v souladu se zákonem; v opačném případě rozhoduje volební orgán bez možnosti diskrece a je povinen registraci kandidátní listiny provést. Směrem k navrhovateli soud dodává, že popsané limity se vztahují nejen na volební orgán při rozhodování o registraci kandidátní listiny, nýbrž také na soud v řízení o ochraně ve věcech registrace, jak je upraveno v § 89 s. ř. s. Je totiž vyloučeno, aby soud rozhodující o návrhu na zrušení registrace kandidátní listiny zkoumal jiná kritéria, než která posuzuje při rozhodování o registraci volební orgán, neboť by to narušovalo právní jistotu a rovnost mezi kandidujícími volebními stranami pouze na základě toho, zda byl podán návrh na zrušení registrace, či nikoli. Soud proto konstatuje, že v řízení podle § 89 odst. 1 písm. c) a odst. 4 s. ř. s. je oprávněn posuzovat pouze to, zda byla kandidátní listina podána v souladu se zákonem (konkrétně s § 20 volebního zákona) a zda obsahuje všechny zákonem vyžadované náležitosti (tj. zda splňuje požadavky § 21 volebního zákona). Jiné skutečnosti ani volební orgán, ani soud zkoumat nemohou.
22. Vycházejí z těchto úvah soud konstatuje, že veškeré námitky, které navrhovatel uplatnil v návrhu a rozvinul v replice, se zcela míjejí s tím, co může být v tomto soudním řízení hodnoceno. Navrhovatel totiž *de facto* zpochybňuje výhradně interní postupy ČSSD, které vyústily v to, že byla podána jiná kandidátní listina, než jakou si navrhovatel představoval. To ovšem nic nemění na skutečnosti, že kandidátní listina ČSSD byla podána, v souladu s §

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T

20 odst. 1 volebního zákona se jedná o kandidátní listinu registrované politické strany, jejíž činnost nebyla pozastavena, v souladu s § 20 odst. 2 téhož zákona jde o jedinou kandidátní listinu ČSSD pro předmětné volby a ČSSD současně nekandiduje v žádné koalici (i navrhovatel přiznal, že kandidátní listinu LEPŠÍ SEVER předseda ČSSD nepotvrdil svým podpisem) a v souladu s § 20 odst. 3 volebního zákona byla kandidátní listina ČSSD podána dne 27. 7. 2020, když lhůta k podání kandidátních listin uplynula až dne 28. 7. 2020, tj. 66 dnů před konáním voleb.

23. Soud rovněž shledal, že kandidátní listina ČSSD obsahuje všechny náležitosti vyjmenované v § 21 odst. 1 volebního zákona, což ostatně navrhovatel ani nezpochybňoval. Ke kandidátní listině byla přiložena prohlášení vyžadovaná v odstavci 2 téhož ustanovení s vlastnoručními podpisy kandidátů, jejichž počet odpovídá požadavkům odstavce 3 tohoto ustanovení (Zastupitelstvo Ústeckého kraje má 55 členů a kandidátní listina ČSSD zahrnuje 60 kandidátů). Soud nezjistil ani porušení § 21 odst. 4 volebního zákona, neboť kandidátní listina ČSSD nebyla již dále měněna, ani porušení odstavce 5 téhož ustanovení, neboť volebním zmocněncem ani jeho náhradníkem není nikdo z kandidátů.
24. K námitce navrhovatele, že kandidátní listina ČSSD je neplatná, protože nebyla vytvořena v souladu s interními předpisy ČSSD, soud podotýká, že za ČSSD jakožto právnickou osobu je navenek oprávněn jednat její předseda, který řádně podepsal určení volebního zmocněnce a jeho náhradníka pro předmětné volby (písemnost ze dne 23. 7. 2020) a společně s volebním zmocněncem i předmětnou kandidátní listinu. Podle názoru soudu tedy kandidátní listina ČSSD pro předmětné volby, kterou volební orgán zaregistroval svým rozhodnutím ze dne 14. 8. 2020, představuje jednoznačně projev vůle této politické strany, neboť byla řádně podepsána k tomu oprávněnými osobami, tj. volebním zmocněncem a statutárním orgánem – předsedou ČSSD. Jak vyplývá z nálezu Ústavního soudu ze dne 28. 2. 2017, sp. zn. III. ÚS 4025/16, dostupného na nalus.usoud.cz, „... orgánům veřejné moci nepřísluší hodnotit vnitřní rozhodování politické strany o tom, kdo za ni bude kandidovat, a tím v posledku zasahovat do jejich vnitřních poměrů a rozhodování.“ S tímto názorem se zdejší soud plně ztotožňuje a dodává, že jemu ani volebnímu orgánu nepřísluší zkoumat, zda byla kandidátní listina ČSSD sestavena a schválena postupem odpovídajícím jejím interním předpisům. Podstatné je výhradně to, že byla podána v souladu s § 20 volebního zákona, má náležitosti vyplývající z § 21 téhož zákona, byla řádně podepsána k tomu oprávněnou osobou, a je tudíž projevem vůle ČSSD.
25. Pokud jde o namítané finanční ztráty údajně způsobené jednáním ČSSD, soud podotýká, že nejde o ztráty navrhovatele, nýbrž politických hnutí ProMOST a UFO, přičemž jejich vztah s ČSSD plynoucí z jednání, která nevedla ke kýženému výsledku, je čistě soukromoprávní záležitostí, do které volebnímu orgánu ani soudu rozhodujícímu ve věcech volebních nepřísluší jakkoli zasahovat.
26. S ohledem na tyto skutečnosti soud uzavírá, že volební orgán postupoval zcela správně, pokud shledal, že kandidátní listina ČSSD je bezvadná a podle § 22 odst. 3 písm. a) volebního zákona rozhodl o její registraci. Návrh navrhovatele na zrušení této kandidátní listiny soud vyhodnotil jako nedůvodný, a proto jej zamítl.
27. V souladu s § 89 odst. 5 s. ř. s. soud o návrhu rozhodl usnesením v patnáctidenní lhůtě od okamžiku jeho podání, a to bez nařízení jednání, neboť všechny potřebné skutečnosti bylo možné zjistit z předložené spisové dokumentace, takže již nebylo zapotřebí provádět další dokazování.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T

28. O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 93 odst. 4 s. ř. s, podle kterého v řízení ve věcech volebních nemá žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

Usnesení **nabývá** právní moci dnem jeho vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Ústí nad Labem 31. srpna 2020

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T